

Í skóginum stóð kofi einn

Í skóginum stóð kofi einn,
sat við gluggann jólasveinn,
þá kom lítið héraskinn,
sem vildi komast inn:

"Jólasveinn ég treysti' á þig,
veiðimaður skýtur mig."
"Komdu litla héraskinn,
því ég er vinur þinn."

En veiðimaður kofann fann,
jólasveinninn spurði hann:
"Hefur þú séð héraskinn
hlaupa' um hagann þinn?"

"Hér er ekkert héraskott.
Hafa skalt þú þig á brott."
Veiðimaður burtu gekk,
og engan héra fékk.

Adam átti syni sjö

Adam átti syni sjö,
sjö syni átti Adam.
Adam elskaði alla þá
og allir elskuðu Adam.
Hann sáði, hann sáði.
Hann klappaði saman lófunum.
Hann stappaði niður fótunum.
Hann ruggaði sér í lendunum
og sneri sér í hring.

Ég sá mömmu kyssa jólasvein

Ég sá mömmu kyssa jólasvein
við jólatréð í stofunni í gær.
Ég læddist létt á tá
til að líta gjafir á,
hún hélt ég væri steinsofandi
Stínu dúkku hjá.
Og ég sá mömmu kitla jólasvein
og jólasveinninn út um skeggið hlær.
Já, sá hefði hlegið með
hann pabbi minn hefði' hann séð
mömmu kyssa jólasvein í gær.

Jólasveinar ganga um gólf

Jólasveinar ganga um gólf
með gildan staf í hendi,
móðir þeirra sópar gólf
og flengir þá með vendi.
;,: Upp á stól
stendur mín kanna.
Níu nóttum fyrir jól
þá kem ég til manna.;,:

Þá nýfæddur Jesús

Þá nýfæddur Jesús í jötunni lá
á jölunum fyrstu var dýrðlegt að sjá.
Þá sveimuðu englar frá himninum hans,
því hann var nú fæddur í líkingu manns.

Þeir sungu hallelúja með háðtíðarbrag
nú hlotnast guðsbörnunum friður í dag.
Og fagnandi hirðarnir fengu að sjá,
hvar frelsarinn okkar í jötunni lá.

Ég bið þig, ó Drottin, að dvelja mér hjá,
að dýrtinga þína ég fái að sjá.
Ó, blessa þú Jesús öll börnin þín hér,
að búa þau fái á himnum hjá þér.

Gekk ég yfir sjó og land

Gekk ég yfir sjó og land
og hitti þar einn gamlan mann,
spurði hann og sagði svo:
Hvar áttu heima?
Ég á heima á Klapplandi,
Klapplandi, Klapplandi.
Ég á heima á Klapplandi,
Klapplandinu góða.

(Síðan kemur Stapplandi, Grátlandi,
Hlælandi).

Bráðum koma blessuð jólin

Bráðum koma blessuð jólin
börnin fara að hlakka til.
Allir fá þá eitthvað fallett
í það minnsta kerti og spil.
Kerti og spil, kerti og spil,
í það minnsta kerti og spil.

Hvað það verður veit nú enginn,
vandi er um slíkt að spá.
En eitt er víst að alltaf verður
ákaflega gaman þá.
Gaman þá, gaman þá,
ákaflega gaman þá.

Það á að gefa börnum brauð

Það á að gefa börnum brauð
að bíta í á jólunum,
kertaljós og klæðin rauð
svo komist þau úr bólunum.

Væna flís af feitum sauð
sem fjalla gekk á hólunum.
Nú er hún gamla Grýla dauð,
gafst hún upp á rólunum.

Nú skal segja

Nú skal segja, nú skal segja
hvernig litlar telpur gera:
Vagga brúðu, vagga brúðu
og svo snúa þær sér í hring!

Litlir drengir: Sparka bolta
Ungar stúlkur: Þær sig hneigja
Ungir piltar: Taka ofan
Gamlar konur: Þrjóna sokka
Gamlir karlar: Taka í nefið

aaatsjúú!!!

Göngum við í kringum...

Göngum við í kringum einiberjarunn,
einiberjarunn, einiberjarunn.
Göngum við í kringum einiberjarunn,
snemma á mánudagsmorgni.
Svona gerum við er við þvolum okkar
þvott,
þvolum okkar þvott, þvolum okkar þvott,
svona gerum við þegar við þvolum okkar
þvott,
snemma á mánudagsmorgni.

Þriðjud: Vindum okkar þvott
Miðvikud: Hengjum okkar þvott
Fimmtud: Teygjum okkar þvott
Föstud: Straujum okkar þvott
Laugard: Skúrum okkar gólf
Sunnud, snemma: Greiðum okkar hár
Sunnud, seint: Göngum kirkjugólf

Á jólunum er gleði og gaman

∴ Á jólunum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm ∴
Þá koma allir krakkar með
í kringum jólatréð.
Þá mun ríkja gleði og gaman,
allir hlæja og syngja saman
fúm, fúm, fúm!

∴ Og jólasveinn með sekk á baki
fúm, fúm, fúm ∴
Hann gægist inn um gættina
á góðu krakkana.
Þá mun ríkja gleði..... o.s.frv.

∴ Á jólunum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm ∴
Þá klingja allar klukkur við
og kalla á gleði og frið.
Þá mun ríkja gleði..... o.s.frv.

Jólasveinar einn og átta

Jólasveinar einn og átta
ofan komu úr fjöllum.
Í fyrrkvöld þeir fóru að hátta,
fundu'ann Jón á Völlum.

Andrés stóð þar utan gátta,
það átti að færa'ann tröllunum.
Þá var hringt í Hólakirkju
öllum jólabjöllunum

Nú er Gunna á nýju skónum

Nú er Gunna á nýju skónum,
nú eru að koma jól.
Siggi er á síðum buxum,
Solla á bláum kjól.

Mamma er enn í eldhúsinu
eitthvað að fást við mat.
Indæla steik hún er að færa
upp á stærðar fat.

Pabbi enn í ógnarbasli
á með flibbann sinn.
"Fljótur, Siggi, finndu snöggvast
flibbannappinn minn".

Kisu er eitthvað órótt líka,
út fer brokkandi.
Ilmurinn úr eldhúsinu
er svo lokkandi.

Á borðinu ótal böggjar standa,
bannað að gægjast í.
Kæru vinir ósköp erfitt
er að hlýða því.

Jólatréð í stofu stendur,
stjörnuna glampar á.
Kertin standa á grænum greinum,
gul og rauð og blá.

Skín í rauðar skotthúfur

Skín í rauðar skotthúfur
skuggalangan daginn,
jólaveinar sækja að
sjást um allan bæinn.
Ljúp í geði leika sér
lítil börn í desember,
inn í frið og ró, útí frost og snjó
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Uppi á lofti, inni í skáp
eru jólapakkar,
titra öll af tilhlökkun
tindilfættir krakkar.
Komi jólakötturinn
kemst hann ekki í bæinn inn,
inn í frið og ró, inn úr frosti og snjó,
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Stjörnur tindra stillt og rótt,
stafa geislum björtum.
Norðurljósín loga skær
leika á himni svörtum.
Jólahátíð höldum vér
hýr og glöð í desember
þó að feyki snjór þá í friði og ró
við höldum heilög jólin
heilög blessuð jólin.

Jólastjarnan

Bjart er yfir Betlehem,
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarna allra barna.
Var hún áður vitringum
vegaljósið skæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa kæra.

Víða höfðu vitringar
vegi kannað hljóðir.
Fundið sínum ferðum á
fjöldamargar þjóðir.
Barst þeim allt frá Betlehem
birtan undurskæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa, kæra.

Barni gjafir báru þeir.
Blítt þá englar sungu.
Lausnaranum lýstu þeir,
lofgjörð Drottnei sungu.
Bjart er yfir Betlehem,
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarna allra barna.

Jólasveinninn minn

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
ætlað að koma í dag.
Með þoka af gjöfum og segja sögur
og syngja jólalag.
Það verður gaman þegar
hann kemur,
þá svo hátíðlegt er.
Jólasveinninn minn, káti
karlinn minn,
kemur með jólin með sér.

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
ætlað að koma í kvöld.
Ofan af fjöllum með ærslum og köllum
hann arkar um holtin köld.
Hann er svo góður og blíður við börnin
bæði fátæk og rík.
Enginn lendir í jólakettinum,
allir fá nýja flík.

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
arkar um holtin köld.
Af því að litla jólabarnið
á afmæli í kvöld.
Ró í hjarta - frið og fögnuð
flestir öðlast þá.
Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
kætast þá börnin smá.

Heims um ból

Heims og ból, helg eru jól.
Signuð mæð son Guðs ól,
frelsun mannanna, frelsisins lind,
frumglæði ljóssins, en gjörvöll mannkind
;,: meinvill í myrkrunum lá. .,:

Heimi í, hátíð er ný.
Himneskt ljós, lýsir ský.
Liggur í jötunni lávarður heims,
lifandi brunnur hins andlega seims,
;,: konungur lífs vors og ljóss.;,:

Heyra má, himnum í frá
englasöng, allelújá.
Friður á jörðu því faðirinn er
fús þeim að líkna, sem tilreiðir sér
;,: samastað syninum hjá. .,:

Við kveikjum einu kerti á

Við kveikjum einu kerti á,
Hans koma nálgast fer,
sem fyrstu jól í jötu lá
og jesúbarnið er.

Við kveikjum tveimur kertum á
og komu bíðum hans.
Því Drottinn sjálfur soninn þá
mun senda í líking manns.

Við kveikjum þremur kertum á
því konungs beðið er,
þótt Jesús sjálfur jötu og strá
á jólum kysi sér.

Við kveikjum fjórum kertum á;
brátt kemur gesturinn
og allar þjóðir þurfa að sjá
að það er frelsarinn.

Jólaklukkan klingja

Jólaklukkan klingja
kalda vetránótt.
Börnin sálma syngja
sætt og ofurhljótt.
Englaraddir óma
yfir freðna jörð.
Jólaljósin ljóma
lýsa upp myrkan svörð.

Litla jólabarn,
litla jólabarn
ljómi þinn stafar geislum
um ís og hjarn.
Indæl ásýnd þín
yfir heimi skín,
litla, saklausa jólabarn.

Ljúft við vögguna lága
lofum við þig nú.
Undrið ofursmáa
eflir von og trú.
Veikt er vesælt alið,
varnarlaust og smátt,
en fjöregg er þér falið
framtið heims þú átt.

Litla jólabarn....

Er þú hlærð og hjalar,
hrærist sála mín.
Helga tungu tala
tærblá augu þín.
Litla brosið bjarta
boðskap flytur enn
sigrar myrkrið svarta,
sigrar alla menn.

Litla jólabarn....

Folaldið mitt hann Fákur

Folaldið mitt hann fákur,
fæddur var með hvítan hóf,
og er hann áfram hentist
öll var gatan reykjarkóf.

Hestarnir allir hinir
hæddu Fák og settu hjá
í stað þess að stökkva í leikinn
stóð hann kyrr og horfði á.

Svo eitt sinn á jólakvöld
jólasveinninn kom.
„Fæ ég þig nú fákurinn
fyrir stóra sleðann minn“.

Þá urðu klárar kátir
kölluðu í einni hjörð.
Folald með fótinn hvíta
frægur er um alla jörð.

Skreytum hús með greinum grænum

Skreytum hús með greinum grænum,
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Gleði ríkja skal í bænum
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.

Tendrum senn á trénu bjarta.
Fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Tendrum ljós í hverju hjarta,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.

Ungir gamlir allir syngja,
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Englar sorgir hugann þyngja,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.

Jólabjöllur blíðar kalla
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.
Boða frið um veröld alla,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.

Krakkar mínir, komið þið sæl

Krakkar mínir, komið þið sæl,
hvað er nú á seyði?
Áðan heyrði ég eitthvert væl
upp á miðja heiði.

Sjáið þið karlinn,
sem kemur þarna inn,
;:kannski það sé blessaður
jólasveinninn minn;:

Ég hef annars sjaldan séð
svona marga krakka.
Eitthvað kannski er ég með
sem ekki er vont að smakka.

Blessaður karlinn, já,
komdu hérna inn,
;:hvað er þarna í pokanum,
jólasveinninn minn? ;:

Það fáist þið seinna að sjá
svona, engin læti!
Ég er komin fjöllum frá
og fæ mér bara sæti.

Segðu okkur, góði, hvað sástu í
þinni ferð?
;:Seinna máttu gefa okkur
dældinn jólaverð;:

Snæfinnur snjókarl

Snæfinnur snjókarl
var með snjáðan pípuhatt,
Gekk í gömlum skóm
og með grófum róm
gat hann talað, rétt og hratt.
"Snæfinnur snjókarl!
Bara sniðugt ævintýr,"
segja margir menn,
en við munum enn
hve hann mildur var og hýr.

En galdrar voru geymdir
í gömlu skónum hans:
Er fékk hann þá á fætur sér
fór hann óðara í dans.

Já, Snæfinnur snjókarl,
hann var snar að lifna við,
og í leik sér brá
æði léttur þá, -uns hann leit í sólskinið.

Snæfinnur snjókarl
snéri kolli himins til,
og hann sagði um leið:
"Nú er sólin heið
og ég soðna, hér um bil."
Undir sig tók hann
alveg feiknamikið stökk,
og á kolasóp
inn í krakkahóp
karlinn allt í einu hrökk.

Svo hljóp hann einn, -var ekki seinn- og
alveg niðrá torg,
og með sæg af börnum söng hann lag
bæði í sveit og höfuðborg.

Já, Snæfinnur snjókarl
allt í snatri þetta vann,
því að yfir skein
árdagssólin hrein
og hún var að bræða hann.

Jólasveinninn kemur í kvöld

Nú hlustum við öll svo hýrleg og sett,
ekki nein köll því áðan barst frétt:
Jólasveinninn kemur í kvöld!

Hann arkar um sveit og arkar í borg
og kynja margt veit um kæti og sorg.
Jólasveinninn kemur í kvöld!

Hann sér þig er þú sefur,
hann sér þig vöku í.
og góðum börnum gefur hann
svo gjafir, veistu' af því.

Nú hlustum við öll svo hýrleg og sett,
ekki nein köll því áðan barst frétt:
Jólasveinninn kemur í kvöld!

Klukkurnar

Klukkurnar dinga-linga-ling,
klingja um jól.
Börnin safnast saman,
sungin jólavísa,
komið er að kveldi,
kertin jóla lýsa.
Klukkurnar dinga-linga-ling
klinga um jól.

Klukkurnar dinga-linga-ling
klingja um jól.
Loftið fyllist friði,
fagra heyrum óma,
inn um opinn gluggann
allar klukkur hljóma.
Klukkurnar dinga-linga-ling
klinga um jól.

Jólin jólin

Jólin jólin jólin koma brátt,
jólaskapið kemur smátt og smátt.
Snjórinn fellur flygsum í
nú fagna litlu börnin því.

Jólin jólin jólin koma brátt,
jólabörnin þvo sér hátt og lágt.
Klæðast finu fötin í
og flétta hár og greiða.

Hæ hó og jólabjöllurnar
þær óma alls staðar
svo undur hljómfagarar.

Hæ hó og jólagjafirnar
þær eru undarlega lokkandi
svo óskaplega spennandi.

Hæ hó og jólasveinarnir
svo feikna fjörugir
og flestir gjafmildir.

Hæ hó og jólakökurnar
þær eru blátt áfram það besta sem ég fæ.

Meiri snjó

Er lægst er á lofti sólin,
þá loksins koma jólin.
Við fögnum í friði og ró,
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

Það gleðst allur krakkakórinn,
er kemur jólasnjórinn.
Og æskan fær aldrei nóg,
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

Það er barnanna besta stund,
þegar byrjar að snjóa á grund.
Úti á flötinni fæðist hratt,
feikna snjókall með nef og með hatt.

Svo leggjast öll börn í bólið,
því bráðum koma jólin.
Þau fagna í friði og ró,
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.
Þau fagna í friði og ró,
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

Nóttin var sú ágæt ein

Nóttin var sú ágæt ein,
í allri veröld ljósið skein,
það er nú heimsins þrautarmein
að þekkja' hann ei sem bæri.
;,: Með vísnaðing ég vögguna
þína hræri. ;,:

Í Betlehem var það barnið fætt,
sem best hefur andar sárin grætt,
svo hafa englar um það rætt
sem endurlausnarinn væri.
;,: Með vísnaðing ég vögguna
þína hræri. ;,:

Fjármenn hrepptu fögnuð þann,
þeir fundu bæði Guð og mann,
í lágan stall var lagður hann,
þó lausnarinn heimsins væri.
;,: Með vísnaðing ég vögguna
þína hræri. ;,:

Lofið og dýrð á himnum hátt
honum með englum syngjum þrátt,
friður á jörðu og fengin sátt,
fagni því menn sem bæri.
;,: Með vísnaðing ég vögguna
þína hræri. ;,:

Gefðu mér gott í skóinn

Gefðu mér gott í skóinn
góði jólasveinn í nótt.
Úti þú arkar snjóinn,
inni sef ég vært og rótt.

Góði þú mátt ei gleyma,
glugganum er sef ég hjá.
Dásamlegt er að dreyma
dótið sem ég fæ þér frá.

Góði sveinki gættu að skó
gluggakistunni á,
og þú mátt ei arka hjá
án þess að setja neitt í þá.

Gefðu mér einhvað glingur
góði jólasveinn í nótt.
Meðan þú söngva syngur
sef ég bæði vært og rótt.

Ó, hve skelfing yrði ég kát
ef þú gæfir mér,
eina dúkku, ígulker,
eða bara hvað sem er.

Gefðu mér einhvað glingur
góði jólasveinn í nótt.
Meðan þú söngva syngur
sef ég bæði vært og rótt.

Stúfur

Það er pínupínulítið, pínulítið sem ég þarf
að segja þér
Pínupínulítið, pínulítið sem ég verð að
deila með þér
Við komum auga' á agnarsmáan mann
Ótrúlegt við skyldum greina hann

Hann var pínupínulítill, varla mikið meira'
en nokkur kílógrömm.

Sem var pínulítið skrítið, án þess að ég sé
með neina smæðarskömm.

Hann fór um langan veg að finna mig
fann sig knúinn til að minna' á sig

Ég er frábær gaur, fáránlega nettur
Ætti' að vera til á hverju heimili
Frábær gaur, fyrirmyndareintak
Kem og verð með vesen í des

Stúfur, já Stúfur — hann kemur í kvöld
Takið þið skótauíð til

Stúfur, já Stúfur — hann kemur í kvöld
Ég mæti á svæðið með sjampó og spil

Stúfur, já Stúfur — hann kemur í kvöld
Þá verða mömmurnar spól

Stúfur, já Stúfur — hann kemur í kvöld
Þá gef ég þeim öllum gleðileg jól

Hátíð í bæ

Ljósadýrð loftin gyllir,
lítið hús yndið fyllir
og hugurinn heimleiðis leitar því æ,
man ég þá er hátíð var í bæ.

Ungan dreng ljósið laðar,
litla snót geislum baðar.
Ég man það svo lengi svo lifað ég fæ
lífið þá er hátíð var í bæ.

Hann fékk bók en hún fékk nál og tvinna,
hönd í hönd þau leiddust kát og rjóð.
Sælli börn nú sjaldgæft er að finna,
ég syng um þau mín allra bestu ljóð.

Söngur blítt svefninn hvetur,
systkin tvö ei geta betur
en sofnað hjá mömmu ég man þetta æ,
man það þá er hátíð var í bæ.

Hann fékk bók...

Söngur blítt svefninn hvetur
systkin tvö ei geta betur
en sofnað hjá mömmu, ég man þetta æ
man það þá er hátíð var í bæ

Bjart er yfir Betlehem

Bjart er yfir Betlehem
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarnan allra barna.
Var hún áður vitringum
vegaljósið skæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa kæra.

Víða höfðu vitringar
vegi kannað hljóðir.
Fundið sínum ferðum á
fjölda margar þjóðir.
Barst þeim allt frá Betlehem
birtan undur skæra.
Barn í jötu borið var
barnið ljúfa kæra.

Barni gjafir báru þeir
blítt þá englar sungu.
Lausnaranum lýstu þeir
lofgjörð Drottni sungu.
Bjart er yfir Betlehem
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín
stjarnan allra barna.

